

Koninklijke Nederlandse Voetbalbond

College van Arbiters

ARBITRAAL VONNIS

nr. 1459

d.d. 20 september 2017

Inzake

Carlo de Reuver,
wonend te Krimpen aan den IJssel,
verzoeker,
gemachtigde: mr. T.H. Geukes Foppen

tegen:

Stichting Betaald Voetbal Excelsior,
gevestigd te Rotterdam,
verweerster,
gemachtigde: mr. F.M. de Weger

ARBITRAAL VONNIS NR. 1459

De Arbitragecommissie van de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond (KNVB),
bestaande uit mr. E.C.B. Adriaanse, wonend te Amsterdam, voorzitter,
C. Anker, wonend te Enschede, arbiter, mr. L. van Die, wonend te Rotterdam, arbiter,
en mr. N.A. de Leeuw, secretaris, heeft vonnis gewezen in de navolgende zaak:

Carlo de Reuver,

wonend te Krimpen aan den IJssel,
verzoeker,
gemachtigde: mr. T.H. Geukes Foppen

tegen:

Stichting Betaald Voetbal Excelsior,

gevestigd te Rotterdam,
verweerster,
gemachtigde: mr. F.M. de Weger

Het verloop van de procedure

1. Bij verzoekschrift, gedateerd 31 juli 2017, met daarbij 10 producties, heeft verzoeker, hierna te noemen: "**De Reuver**", gevorderd:

Primair:

- I. Excelsior te gebieden De Reuver onmiddellijk en onvoorwaardelijk toe te laten tot de trainingen en (oefen-)wedstrijden van eerste danwel het tweede elftal, alsmede professionele begeleiding te laten genieten en deel te laten nemen aan alle andere professionele verplichtingen die daarmee samenhangen. Zulks op straffe van een dwangsom hoog € 1.000,- voor iedere keer dat Excelsior zich hier niet aan houdt;
- II. Excelsior te veroordelen tot betaling aan De Reuver van een bedrag hoog € 5.625,- te vermeerderen met 8% vakantiegeld, alsmede met de wettelijke rente over de verschillende verhogingen te rekenen vanaf de data waarop

de respectievelijke verhogingen verschuldigd waren tot aan de dag der algehele voldoening;

- III. Te bepalen dat het onder II. Genoemde bedrag onderhevig is aan de wettelijke verhoging waardoor aan De Reuver een wettelijke verhoging toekomt van € 2.812,50, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover tot aan de dag der algehele voldoening;
- IV. Excelsior te veroordelen in betaling van de buitengerechtelijke incassokosten à € 796,88 met de bepaling dat indien dit bedrag niet binnen 7 dagen na uw uitspraak is betaald, het bedrag vermeerderd zal worden met de wettelijke rente daarover tot aan de dag der algehele voldoening.
- V. Te verklaren voor recht dat het bruto basissalaris van De Reuver per 1 juli 2017 € 2.375,00 per maand is, exclusief 8% vakantiegeld’;

Subsidiar:

- VI. Voor zover Uw Commissie van mening mocht zijn dat de wedstrijden in de beloftencompetitie niet kwalificeren als "officieel": het bepaalde onder II. t/m IV. toe te passen op alle overige in het lichaam van dit verzoekschrift genoemde wedstrijden;

Primair en subsidiar:

- VII. Excelsior te veroordelen in de kosten van deze procedure en de nakosten.

2. Verweerster, hierna aangeduid met: "**Excelsior**", heeft op 11 augustus 2017 een verweerschrift met een achttal producties ingediend waarin Excelsior concludeert tot afwijzing van zowel de primaire als subsidiaire vorderingen van De Reuver.
3. De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 11 september 2017. Verschenen zijn de heer De Reuver, vergezeld door zijn advocaat de heer T.H. Geukes Foppen, alsmede door zijn zaakwaarnemer de heer F. El Hamdaoui en zijn vader, terwijl Excelsior ter zitting werd vertegenwoordigd door haar directeur de heer F. de Haan, bijgestaan door de heer F.M. de Weger.

4. Beide partijen hebben hun visie op de zaak toegelicht door middel van het voordragen van hun pleitaantekeningen. Deze maken onderdeel uit van de gedingstukken.
5. Voorafgaand aan de inhoudelijke behandeling is aan De Reuver voorgelegd dat de aanwezigheid van zijn zaakwaarnemer de heer El Hamdaoui bij de mondelinge behandeling met zich bracht dat deze dan niet meer in een later stadium als getuige zal worden gehoord. Daar is De Reuver mee akkoord gegaan. Aan El Hamdaoui zijn ter zitting wel ter informatie van de Arbitragecommissie enkele vragen gesteld.

Bevoegdheid

6. Beide partijen zijn lid van de KNVB, zodat de Arbitragecommissie op de voet van het bepaalde in artikel 1 lid 1 sub a van het Arbitragereglement bevoegd is kennis te nemen van de geschillen tussen partijen.

Spoedgeding

7. Op verzoek van De Reuver heeft de algemeen voorzitter van het College van Arbiters bepaald dat het onderhavige geschil als een spoedgeding zal worden behandeld.

Standpunt van partijen

8. De Reuver stelt samengevat vast dat partijen het er inmiddels over eens zijn dat de arbeidsovereenkomst is voortgezet en dat de arbeidsovereenkomst tussen partijen in beginsel nog loopt tot en met 30 juni 2018. De arbeidsovereenkomst is als productie 2 overgelegd. Deel van die arbeidsovereenkomst maakt onder andere uit bijlage IV, waarin is opgenomen in welke gevallen De Reuver recht heeft op een salarisverhoging.

9. Op 13 juni 2017 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen de gemachtigde van De Reuver en zijn zaakwaarnemer met de directeur van Excelsior, de heer De Haan. Tijdens dit gesprek zou De Haan, onder andere, hebben opgemerkt dat er voor de Reuver eigenlijk geen plek meer was binnen de club en dat het voor De Reuver een erg vervelend jaar zou worden en dat hij zou worden buitengesloten. De Reuver zou niet meer met de selectie mogen meetrainen, laat staan dat hij nog een wedstrijd zou meedoen, aldus De Reuver.
10. Bij brief van 15 juni 2017 heeft Excelsior zich voorts op het standpunt gesteld dat geen aanspraak bestond op enige salarisverhoging en heeft Excelsior voorgesteld om de arbeidsovereenkomst te beëindigen tegen een vergoeding van drie maandsalarissen. Dit voorstel is niet aanvaard door De Reuver. De Reuver heeft aangekondigd dat hij zich zou melden bij Excelsior om deel te nemen aan trainingen, c.q. de voorbereiding voor het aankomende seizoen. De Reuver heeft zich op 1 juli 2017 gemeld bij Excelsior, maar aan hem zou zijn gemeld dat hij zich niet hoefde om te kleden.
11. Nadien hebben de gemachtigden van de Reuver en van Excelsior met elkaar (voornamelijk) per e-mail gecommuniceerd, waarbij De Reuver heeft opgemerkt dat hij de arbeidsovereenkomst zou respecteren en dat hij zich ook zou blijven melden op de training. De Reuver stelt dat na 1 juli 2017 weinig verandering in de situatie is gekomen en dat hij aanvankelijk enkele malen met een looptrainer op een apart veld mocht trainen, apart van de groep, maar dat Excelsior nadien weer verviel in de oude gewoonte om De Reuver af te zonderen. De Reuver moest het zelf maar zien op te lossen en hij moest in zijn eentje op een apart veld trainen zonder verdere begeleiding en zonder teamgenoten. De Reuver heeft Excelsior er op 17 juli 2017 op gewezen dat zij zich aan haar verplichtingen als goed werkgever diende te houden.
12. Ondanks deze toezegging veranderde de situatie naar de opvatting van De Reuver niet. Iedere keer als De Reuver zich bij Excelsior meldde, kreeg hij te horen dat hij niet mocht meetrainen en werd hij verwezen naar een apart veld.

13. Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling heeft De Reuver hierover nog opgemerkt dat pas eind juli 2017 na herhaalde sommaties en het indienen van het verzoekschrift De Reuver is toegelaten tot de selectietrainingen en dat Excelsior vanaf dat moment aan haar verplichtingen voldoet, echter naar de opvatting van De Reuver alleen met het oog op de onderhavige procedure.
14. Met betrekking tot het gevorderde achterstallige salaris stelt De Reuver dat hij recht heeft op verhogingen. Een eerste verhoging per november 2015 van € 125,00 bruto per maand, een tweede verhoging van € 125,00 per februari 2016 en een derde verhoging van € 125,00 per februari 2017. In totaal € 5.625,00 bruto aan achterstallig salaris.
15. Excelsior voert gemotiveerd verweer en stelt zakelijk samengevat in de eerste plaats dat De Reuver in ieder geval vanaf 28 juli 2017 volledig met de groep kan meetrainen en vanaf die datum ook volledig wordt toegelaten tot het groepsproces, zodat er geen reden is de vordering tot wedertewerkstelling toe te wijzen en zeker niet versterkt met een dwangsom, Ter zitting is gesteld dat nu De Reuver geblesseerd is geraakt, hij gedurende zijn herstelprocedure fysieke begeleiding krijgt en een aangepast trainingsschema en dat zodra De Reuver weer hersteld is, hij weer aan het groepsproces kan deelnemen.
16. De heer De Haan heeft hierover ter zitting expliciet verklaard dat De Reuver als volwaardig lid van de selectie zal worden behandeld tot aan het einde van zijn contract.
17. Op de verweren van Excelsior met betrekking tot de vordering tot opheffing van de non-actiefstelling, althans tot het veroordelen van Excelsior hem weer als volwaardig lid van de selectie van Excelsior te behandelen behoeft, nu de Arbitragecommissie dit deel van de vordering van De Reuver zal afwijzen wegens gebrek aan belang daarbij, niet nader op in te worden gegaan.
18. Ten aanzien van de vordering die door De Reuver is ingesteld met betrekking tot achterstallig salaris en de gevraagde verklaring voor recht omtrent de hoogte van het salaris, stelt Excelsior dat in de beide uitleenovereenkomsten,

ondertekend door De Reuver, opgenomen is dat voor de vaststelling van de berekeningsgrondslag van het variabele deel van het salaris van de betrokken speler, de geldende regelingen van de inlenende clubs gehanteerd zouden worden en dat de inlenende clubs deze kosten aldus voor hun rekening dienen te nemen. Het variabele deel van het salaris zoals in bijlage IV opgenomen, was uitdrukkelijk niet van toepassing ten tijde van de uitleenperiode bij deze clubs.

19. Daarnaast wijst Excelsior op het arrest van de Hoge Raad Lundiform/Mexx, waaruit zou volgen dat het uiteraard juist is dat allereerst de tekst van een contractuele bepaling leidend is, maar dat vastgesteld kan worden dat de tekst in bijlage IV van de arbeidsovereenkomst in ieder geval niet duidelijk is. In de eerste plaats wijst Excelsior erop dat niet duidelijk is wat onder het begrip "officiële wedstrijden" moet worden verstaan, nu dit niet nader wordt gedefinieerd in de arbeidsovereenkomst. Excelsior benadrukt dat De Reuver bij de totstandkoming van de arbeidsovereenkomst is bijgestaan door professionele zaakwaarnemers en dat onder die omstandigheden De Reuver zich ook bewust moet zijn geweest van de inhoud van de arbeidsovereenkomst en dus ook van de eventueel daaruit voortvloeiende nadelen.
20. Bovendien volgt naar het oordeel van Excelsior uit het arrest Lundiform/Mexx dat beslissend blijft de zin die partijen in de gegeven omstandigheden over en weer redelijkerwijs aan bepalingen in de overeenkomst mogen toekennen en hetgeen zij te dien aanzien redelijkerwijs van elkaar mogen verwachten. Hoewel Excelsior toegeeft dat er geen onderscheid wordt gemaakt tussen wedstrijden van Excelsior en andere clubs, wijst Excelsior erop dat partijen er redelijkerwijs vanuit mochten gaan dat bij wedstrijden voor clubs die aanzienlijk lager geëvalueerd zijn dan Excelsior, de regeling van bijlage IV van de arbeidsovereenkomst niet van toepassing zou zijn. In dit kader voert Excelsior nog de navolgende omstandigheden aan.
21. In de eerste plaats wijst Excelsior er nogmaals op dat ook de twee zaakwaarnemers van De Reuver er niet vanuit zouden zijn gegaan dat wedstrijden bij de inlenende clubs mee zouden tellen ter zake van het variabele

deel van het salaris. Immers, eerst bij brief van 6 juni 2017 van de advocaat van De Reuver worden deze betalingen opgeëist, terwijl de eerste verhoging in de visie van De Reuver reeds per november 2015 verschuldigd zou zijn geworden. Ook stelt Excelsior in dit kader dat in haar brief van 23 maart 2015, waarin de optie tot verlenging wordt gelicht, de intentie van Excelsior wordt verwoord en dat ook daaruit volgt dat de wedstrijden bij de inlenende clubs niet dienen te worden meegerekend. Immers Excelsior spreekt in deze brief over de ontwikkeling van De Reuver *bij* Excelsior als speler en over een toegevoegde waarde *voor* Excelsior. Het ligt dan niet voor de hand dat partijen bedoeld zouden hebben dat een hoger salaris kon worden verdiend als De Reuver wedstrijden bij beduidend lager geclassificeerde clubs als Helmond Sport en Capelle zou spelen.

22. Ook uit het feit dat blijkens de Collectieve Premiereregeling van bijlage 1 geen premies zouden worden betaald voor vriendschappelijke wedstrijden en voor wedstrijden van het (destijds nog geheten) Jong Feyenoord/Excelsior correspondeert met de gedachte dat de wedstrijden bij de inlenende clubs niet zouden meetellen bij de berekening.
23. Bij de uitleg van de bedoeling van partijen dient mede aandacht te worden besteed aan het feit dat met de inlenende clubs andersluidende afspraken waren gemaakt en dat het de bedoeling was dat in ieder geval niet de expliciet vermelde premiereregeling of recettedeling van Excelsior van toepassing zou zijn.
Ook dient bij de beoordeling te worden betrokken dat De Reuver, in ieder geval bij Capelle, extra vergoedingen ontving, afhankelijk van de te spelen wedstrijden.
24. Excelsior concludeert dat de vorderingen moeten worden afgewezen, zodat ook de verklaring voor recht en de vordering met betrekking tot de wettelijke verhoging moeten worden afgewezen. Met betrekking tot de buitengerechtelijke kosten stelt Excelsior dat ook deze vordering moet worden afgewezen omdat Excelsior tot tweemaal toe een voorstel heeft gedaan ter minnelijke regeling. Namens De Reuver is daar negatief op gereageerd maar is er geen

tegenvoorstel gedaan. De onderhandelingen zijn daardoor in een impasse komen te verkeren.

Beoordeling van het geschil

25. De twee belangrijkste geschilpunten tussen partijen zijn of De Reuver voldoende belang heeft bij zijn primaire vordering om Excelsior te veroordelen om, op straffe van verbeurte van een dwangsom, hem onmiddellijk en onvoorwaardelijk toe te laten tot de trainingen en (oefen)wedstrijden van het eerste dan wel het tweede elftal, alsmede professionele begeleiding te laten genieten en deel te laten nemen aan alle andere professionele verplichtingen die daarmee samenhangen, zulks op straffe van verbeurte van een dwangsom, en de vorderingen met betrekking tot het achterstallig salaris en de hoogte van het salaris.

26. De Arbitragecommissie wijst de vordering om Excelsior te veroordelen om De Reuver weer toe te laten tot de trainingen en (oefen)wedstrijden af. Dit doet de Arbitragecommissie omdat De Reuver daar thans onvoldoende belang bij heeft gelet op de expliciete en onvoorwaardelijke toezegging van de heer De Haan tijdens de zitting, die heeft verklaard dat De Reuver als volwaardig lid van de selectie wordt en zal blijven worden behandeld zolang hij bij Excelsior onder contract staat. In dit kader, zo heeft de heer De Haan bevestigd, heeft De Reuver weer een clubkostuum ontvangen alsmede wedstrijdkaarten. Zodra De Reuver, die momenteel geblesseerd is en een aangepast trainingsschema heeft en fysieke begeleiding geniet, in voldoende mate is hersteld, zal hij weer als volwaardig lid van de selectie aan alle trainingen en overige activiteiten van de selectie kunnen deelnemen.

27. Gelet op de bevestiging van De Reuver dat Excelsior thans aan haar verplichtingen dienaangaande voldoet en de hiervoor omschreven expliciete toezegging van de heer De Haan, wijst de Arbitragecommissie derhalve de vordering tot wedertewerkstelling af. Ter vermijding van misverstand zij daarbij overigens opgemerkt dat De Reuver aan de toezeggingen van de heer De Haan niet het recht kan ontlenuen tot het spelen van wedstrijden.

28. De vraag of Excelsior verplicht is om een bedrag van € 5.625,00, met nevenvorderingen, aan De Reuver te voldoen, beantwoordt de Arbitragecommissie bevestigend.
29. Tussen partijen is afgesproken dat De Reuver recht heeft op een salarisaanpassing van € 125,00 bruto per maand (bijlage IV bij de arbeidsovereenkomst) als hij 10 maal in de basis is opgesteld of tenminste 15 minuten als invaller aan een officiële wedstrijd heeft deelgenomen, respectievelijk als hij 20 maal in de basis is opgesteld of tenminste 15 minuten als invaller aan een officiële wedstrijd heeft deelgenomen met wederom nog eens € 125,00 per maand.
30. Deze bepaling is niet een variabele beloning zoals Excelsior heeft betoogd, maar vormt een vast onderdeel van het salaris zodra de drempel van 10 respectievelijk 20 wedstrijden is gehaald.
31. In bijlage IV bij de arbeidsovereenkomst wordt het begrip "in de basis" niet nader beschreven of beperkt. Eveneens heeft Excelsior nagelaten om in de uitleenovereenkomsten tussen Excelsior en de inlenende partijen, die tevens door De Reuver voor akkoord zijn ondertekend, op te nemen dat "in de basis" moet worden begrepen in de basis van het eerste of tweede elftal van Excelsior en niet in de basis van de inlenende partij.
32. De uitleenovereenkomsten bevatten juist in artikel 2A een expliciete bepaling dat de uitlenende club, dus Excelsior, gedurende de uitleenperiode de verplichtingen, voortvloeiende uit de arbeidsovereenkomst, dus ook die uit bijlage IV, volledig zou nakomen. In artikel 2B heeft Excelsior alleen voor variabele salarisbestanddelen, zoals premiereregelingen of recettedelingsregelingen, een uitzondering gemaakt.
33. Het had op de weg van Excelsior, als werkgever van De Reuver en opsteller van de contracten, gelegen dit punt dan expliciet op te nemen en te benoemen in de arbeidsovereenkomst respectievelijk in de uitleenovereenkomsten. Dat zij heeft nagelaten dit te doen, kan niet worden tegengeworpen aan De Reuver.

34. De Arbitragecommissie volgt Excelsior ook niet in de redenering dat de wedstrijden die De Reuver heeft gespeeld bij Helmond Sport en Capelle aan den IJssel geen "officiële wedstrijden" zouden zijn. Officiële wedstrijden zijn alle onder auspiciën van de KNVB georganiseerde en gespeelde wedstrijden.
35. Dat De Reuver (te) lang gewacht heeft om dit onder de aandacht te brengen van Excelsior en dat De Reuver dit alleen onder de aandacht van Excelsior zou hebben gebracht nadat hij op deze bepaling gewezen is door zijn advocaat, is niet doorslaggevend. Zoals Excelsior zelf ook opmerkt, is er geen sprake van rechtsverwerking, maar stelt Excelsior dit punt aan de orde in het kader van de uitleg van de afspraken.
36. Naar de mening van de Arbitragecommissie zijn de afspraken echter duidelijk en heeft Excelsior het recht op salarisverhoging niet beperkt tot het spelen in de basis van Excelsior. Evenmin volgt uit de brief van Excelsior van 23 maart 2015 iets anders. Dat De Reuver door een spelersmakelaar is bijgestaan bij het sluiten van de contracten leidt niet tot een ander oordeel. Als Excelsior een beperking in de afspraken had willen aanbrengen, dan had het op de weg van Excelsior gelegen dit ook zo op te schrijven.
37. Niet is gebleken dat Excelsior bewust te kwader trouw heeft gehandeld en daarom zal de vordering ter zake de wettelijke verhoging ex artikel 7:625 BW ex aequo et bono worden beperkt tot 10% van het gevorderde bedrag.
38. Nu de vordering van De Reuver ook voor zover het betreft de verzochte verklaring voor recht dat het bruto basissalaris van De Reuver per 1 juli 2017 per maand € 2.375,00 bedraagt, te vermeerderen met 8% vakantiegeld, voor toewijzing gereed ligt en het niet tussen partijen ter discussie staat dat de gemachtigde van De Reuver diverse pogingen heeft gedaan, onder andere op 6 juni 2017 en op 21 juni 2017 om buiten rechte de vordering van De Reuver geïncasseerd te krijgen, ligt ook de vordering ter zake van de buitengerechtelijke kosten voor toewijzing gereed. Als de grotendeels in het

ongelijk gestelde partij zal Excelsior worden veroordeeld in de kosten van de procedure als hierna bepaald.

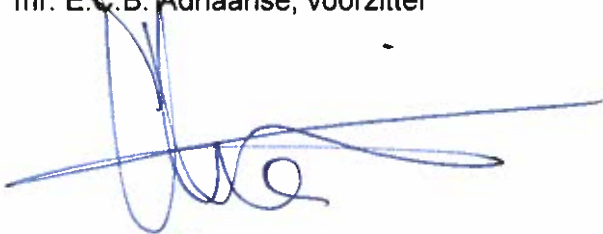
Rechtdoende als goede mensen naar billijkheid

1. Veroordeelt Excelsior tot betaling aan De Reuver van € 5.625,00 bruto, te vermeerderen met 8% vakantietoeslag, alsmede met de wettelijke rente over de verschillende verhogingen, te rekenen vanaf de data waarop de verhogingen verschuldigd zijn geworden tot aan de dag der voldoening.
2. Veroordeelt Excelsior tot betaling van de wettelijke verhoging ex artikel 7:625 BW ex aequo et bono vastgesteld op € 562,50, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf datum vonnis tot aan de dag der algehele voldoening.
3. Veroordeelt Excelsior tot betaling aan De Reuver van een bedrag van € 796,88 ter zake buitengerechtelijke kosten, onder bepaling dat indien dit bedrag niet binnen 7 dagen na verzending van de uitspraak aan partijen is betaald, het bedrag vermeerderd dient te worden met de wettelijke rente daarover vanaf die datum tot aan de dag der algehele voldoening.
4. Verklaart voorts dat het salaris van De Reuver per 1 juli 2017 € 2.375,00 bruto per maand bedraagt, exclusief 8% vakantietoeslag.
5. Veroordeelt Excelsior in de kosten van de arbitrageprocedure, begroot aan de zijde van de KNVB op € 475,00 en aan de zijde van De Reuver op € 350,00.

Wijst af het meer of anders gevorderde.

Aldus gewezen te Zeist op 20 september 2017.

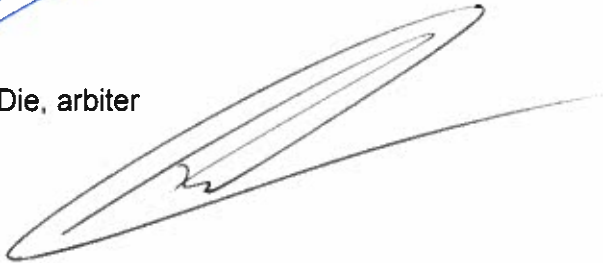
mr. E.C.B. Adriaanse, voorzitter

C. Anker, arbiter

mr. L.J. van Die, arbiter

mr. N.A. de Leeuw, secretaris

